

lovens § 9, stk. 1, nr. 5, giver den foreslåede bestemmelse udlændingemyndighederne adgang til i særlige tilfælde at tillade familiesammenføring med forældre til indvandrere, uanset om de pågældende har børn i hjemlandet. Foreligger der således en helt særlig begrundelse for ønsket om at komme her til landet – f.eks. hvor den herboende godtgør, at ansøgeren tidligere har boet hos ham i længere perioder og fortsat har behov herfor, fordi den pågældende bevisligt ikke har nogen forbindelse til børnene i hjemlandet (f.eks. fordi disse sidder i fængsel) – vil der helt undtagelsesvis kunne meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen i § 9, stk. 1, nr. 5, eller § 9, stk. 2, nr. 4, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 6

For Fremskridtspartiet at se, skal der ikke være nogen »elastikker« i loven om udlændinge, og ordene »i almindelighed« bør derfor udgå, således at opholdstilladelse kun gives, hvis ansøgeren ikke har andre børn i hjemlandet.

Til nr. 7

Det foreslåede stk. 3 er identisk med det i lovforslaget foreslåede stk. 3.

I stk. 4 er de to ord »kan« ændret til »skal«, således at det ikke er en skønsvurdering med ubegrænsede muligheder for omgåelse. Der er for Fremskridtspartiet ingen tvivl om, at de krav, der stilles, skal opfyldes, og at det skal ske i alle tilfælde.

I stk. 5 foreslås en ændring, således at ansøgeren først henvises til garanten, og hvis ikke garanten kan eller vil betale for ansøgerens underhold, må ansøgeren forlade landet. Skulle der være sket udbetaling af offentlig hjælp, skal denne kunne kræves tilbage, herunder ved brug af reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

I stk. 6 præciseres det, at skulle den situation opstå, at det offentlige har udbetalt hjælp til ansøgeren, og garanten ikke kan eller vil refundere pengene til det offentlige, skal ansøgeren udsendes af landet uden yderligere varsel.

Til nr. 8 og 12

Efter lovforslagets § 1, nr. 6, forlænges fristen i udlændingelovens § 19, stk. 2, inden for

hvilken inddragelse af en opholdstilladelse normalt kan finde sted, fra 2 til 4 år. På tilsvarende måde ændres fristen i udlændingelovens § 18, stk. 2, og bistandslovens § 4, inden for hvilken hjemsendelse af en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, kan ske, fra 2 til 4 år.

Flertallet finder, at en forlængelse af de nævnte frister fra 2 til 3 år vil være tilstrækkelig til at tilgodese de hensyn, der bærer lovændringen. Selv en forlængelse fra 2 til 3 år må betragtes som væsentlig, og der kan være grund til i hvert fald i første omgang at indskrænke sig til sådan en forlængelse af fristen for derved at kunne indhøste erfaringer med denne fristforlængelse, førend der tages stilling til, om en yderligere forlængelse af fristen er ønskelig.

I forbindelse med forslaget om forlængelse af fristen i § 19 m.v. for inddragelse af opholdstilladelse er der fra flere sider rejst spørgsmål om inddragelse af opholdstilladelsen i forhold til udenlandske kvinder, der ophæver samlivet med en herboende ægtefælle som følge af ægtefællens voldsudøvelse. Det er herunder fremhævet, at det bør sikres, at udenlandske kvinder, der ophæver samlivet med deres herboende ægtefælle af denne grund, ikke automatisk udsendes af landet. En sådan udsendelse kan i nogle tilfælde indebære, at kvinden henvises til en meget usikker tilværelse i hjemlandet.

Flertallet har bemærket, at det af justitsministerens svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 2, 9 og 21 fremgår, at der ikke automatisk sker udsendelse af udenlandske kvinder, der ophæver samlivet med deres ægtefælle som følge af dennes voldsudøvelse inden for den i § 19, stk. 2, nævnte frist. Det fremgår således af disse svar, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 19, stk. 5, at udlændingemyndighederne ved afgørelsen af, om inddragelse af en opholdstilladelse skal ske, skal foretage en afvejning også af de hensyn, der er anført i udlændingelovens § 26. Af denne bestemmelse følger, at der bl.a. skal tages hensyn til udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, herunder til varigheden af opholdet her i landet og til, om inddragelse af opholdsretten må antages at virke særlig belastende.

Selv om udlændingemyndighederne således allerede efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 19 ved afgørelsen om ind-